

Ang Basahon ni Daniel - Numero Setenta ug Duha

Ang Propetikong Paghiusa: Gikan sa Pagkabahin sa Karaang Israel ngadto sa Katapusan sa Tinipong Bansa sa Amerika

Jeff Pippenger
2024-02-05

Ang pagpamatuod sa pagrebelde ni Jeroboam mao usab ang kasaysayan sa pagkabahin sa karaang Israel ngadto sa duha ka nasod. Ang gingharian sa amihanan nga gilangkoban sa napulo ka mga banay nailhan ingon nga Israel, o usahay Ephraim, ug ang gingharian sa habagatan nailhan ingon nga Juda. Sa panahon ni Ezekiel, ang gingharian nahimong duha na ka mga gingharian sulod sa daghang mga tuig, ug sa kapitulo traynta y siete, si Ezekiel gihatagan og usa ka tagna nga nagaila nga ang duha ka mga gingharian mamahimong usa na usab ka nasod. Kana nga tagna natuman sa sinugdanang kasaysayan sa mananap sa yuta (ang Tinipong Bansa sa Amerika), ug matuman sa katapusang higayon sa katapusan sa Tinipong Bansa sa Amerika, kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Ang pagrebelde ni Jeroboam sa panahon nga ang Israel nabahin ngadto sa duha ka gingharian nagarepresentar sa usa ka pagrebelde sa sinugdanan sa Estados Unidos, ug usab sa katapusan sa Estados Unidos. Ang pagrebelde sa sinugdanan ug sa katapusan sa Estados Unidos nagalakip sa paghiusa sa duha ka gingharian. Ang Pinadayag kapitulo 18, sumala sa balik-balik nga pagkutlo gikan sa mga sinulat ni Sister White niining mga artikulo, nagarepresentar sa duha ka mga tawag ngadto sa mga iglesia. Ang duha ka nasod nga mahiusa sulod sa takna sa krisis sa balaod sa Domingo mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang laing panon sa Dios nga anaa pa sa Babilonia.

Ang duha ka nasod nga nahiusa diha sa kasaysayan sa mga Millerite mao ang Juda ug Ephraim. Nahiusa sila sa dihang ang tagsatagsa nilang pagkasuko batok sa duha ka gingharian natapos sa 1798 ug unya sa 1844. Ang pulong nga “labut pa” diha sa Ezekiel kapitulo treinta y siete nagtugot kanato sa pagkasiguro niini nga paggamit. Ang pulong nga “labut pa” nagpasabot sa pagpahimutang sa mensahe nga nagsunod sa “labut pa” ibabaw sa mensahe nga nag-una sa pulong nga “labut pa.”

Ang pulong ni Jehova miabut pag-usab kanako, nga nagaingon: Labut pa, ikaw, anak sa tawo, pagkuha alang kanimo ug usa ka sungkod, ug isulat sa ibabaw niini, Alang kang Juda, ug alang sa mga anak sa Israel nga iyang mga kauban; unya pagkuha ug laing sungkod, ug isulat sa ibabaw niini, Alang kang Jose, ang sungkod ni Efraim, ug alang sa tibook balay sa Israel nga iyang mga kauban: Ug idugtong sila ang usa sa usa ngadto sa usa ka sungkod; ug sila mahimong usa diha sa imong kamot. Ezekiel 37:15–17.

Gigamit ni Ezekiel ang propetikong prinsipyo sa pag-usab ug pagpalapad sa dihang siya miingon, “labut pa.” Gisugo si Ezekiel sa pagkuha ug duha ka mga sungkod, usa alang kang Juda ug usa

alang kang Efraim, ug sa pagkuha sa propesiya nga gihulagway pinaagi sa duha ka mga sungkod ug ipatong kini ibabaw sa miaging propesiya. Ang miaging propetikong ilustrasyon nagsugod sa bersikulo uno sa dihang gidala si Ezekiel ngadto sa usa ka walog nga napuno sa uga ug patay nga mga bukog.

Ang kamot sa Ginoo diha kanako, ug gidala niya ako sa Espiritu sa Ginoo, ug gipahamutang ako sa taliwala sa walog nga napuno sa mga bukog, Ug gipalibot niya ako sa pag-agi sa ilang palibot: ug, ania karon, daghan kaayo sila diha sa abli nga walog; ug, tan-awa, uga kaayo sila. Ug miingon siya kanako, Anak sa tawo, mabuhi pa ba kining mga bukog? Ug mitubag ako, O Ginoong Dios, ikaw nahibalo. Miingon siya pag-usab kanako, Panagna batok niining mga bukog, ug ingna sila, O kamong mga uga nga bukog, pamatia ang pulong sa Ginoo. Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios niining mga bukog; Ania karon, pasudlon ko ang gininhawa diha kaninyo, ug mangabuhi kamo: Ug pabutangan ko kamo ug mga ugat, ug patuboon ko ang unod ibabaw kaninyo, ug tabonan ko kamo ug panit, ug butangan ko kamo ug gininhawa, ug mangabuhi kamo; ug maila ninyo nga ako mao ang Ginoo. Busa nanagna ako sumala sa gisugo kanako: ug samtang nanagna ako, may usa ka tingog, ug, ania karon, may pag-uyog, ug ang mga bukog nagdungan, matag bukog ngadto sa iyang bukog. Ug sa akong pagtan-aw, tan-awa, mitungha ang mga ugat ug ang unod ibabaw kanila, ug ang panit mitabon kanila sa ibabaw: apan walay gininhawa diha kanila. Unya miingon siya kanako, Panagna ngadto sa hangin, panagna, anak sa tawo, ug ingna ang hangin, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Umari ka gikan sa upat ka hangin, O gininhawa, ug huypi kining mga pinatay, aron mangabuhi sila. Busa nanagna ako sumala sa iyang gisugo kanako, ug ang gininhawa misulod kanila, ug nangabuhi sila, ug mitindog sa ilang mga tiil, usa ka hilabihan kadaku nga kasundalohan. Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, kining mga bukog mao ang tibuok balay sa Israel: ania karon, nagaingon sila, Ang among mga bukog nauga na, ug nawala na ang among paglaum: kami giputol na alang sa among mga bahin. Busa panagna ug ingna sila, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Ania karon, O akong katawhan, ablihan ko ang inyong mga lubnganan, ug pasak-on ko kamo gikan sa inyong mga lubnganan, ug dad-on ko kamo ngadto sa yuta sa Israel. Ug maila ninyo nga ako mao ang Ginoo, sa diha nga naablihan ko na ang inyong mga lubnganan, O akong katawhan, ug gipasaka ko kamo gikan sa inyong mga lubnganan, Ug ibutang ko ang akong Espiritu diha kaninyo, ug mangabuhi kamo, ug ipapuyo ko kamo sa inyong kaugalingong yuta: unya maila ninyo nga ako nga Ginoo maoy nagsulti niini, ug nagtuman niini, nagaingon ang Ginoo. Ezekiel 37:1–14.

Sukad pa sa pinakaunang bahin niining mga artikulo, among gipakita nga ang walog sa mga bukog nga nangamatay nagrepresentar sa katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw, ug nga ang mensahe sa upat ka hangin nga maoy hinungdan nga sila motindog ibabaw sa ilang mga tiil ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan, mao ang mensahe sa Tungang-gabing Singgit nga nagaila sa Islam sa ikatulong Alaot. Giila ni Sister White ang mga bukog ingon nga katawohan sa Dios.

“Ibutang ko ang akong pluma ug ituboy ko ang akong kalag diha sa pag-ampo, nga ang Ginoo unta mopahuyop ibabaw sa iyang mga katawhang mitalikod, nga sama sa mga uga nga bukog, aron sila mabuhi.” General Conference Bulletin, Pebrero 4, 1893.

Gipakita namo sa nangaging mga artikulo nga ang profetikong mensahe nga nagtakdo sa Hulyo 18, 2020, sayop, ug nga ang bakak nga pagpahibalo maoy nagtimaan sa pag-abot sa unang kapakyasan ug sa panahon sa paglangan diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay. Bisan tuod ang pagpahibalo sa panahon lehitimo sa panahon sa mga Millerita, human sa 1844, wala na gayud unta'y laing mensahe nga isandig ibabaw sa panahon. Sa dihang gihimo sa Future for America ang pagpahibalo sa Hulyo 18, 2020, sila mibalik sa usa ka kasaysayan diin ang pagpahibalo sa panahon madawat pa, ug sa pagbuhat niana sila nakasala, ug sila gipatay sa dalan sa dakong siyudad sa Pinadayag kapitulo onse. Patay diha sa dalan, gikinahanglan nila unya nga banhawon pag-usab, maingon sa duha ka mga saksi human sa tulo ug tunga ka adlaw.

“Ang mga uga nga bukog kinahanglan huyopan sa Balaang Espiritu sa Dios, aron sila mabuhi ug molihok, ingon sa usa ka pagkabanhaw gikan sa mga patay.” Bible Training School, December 1, 1903.

Sa nangaging mga artikulo among gipakita nga ang mensahe sa upat ka mga hangin nga nagbanhaw sa duruha ka mga saksi mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong Alaut, ug nga ang maong mensahe mao ang mensahe sa Singgit sa Tunga sa Gabii sa kataposang mga adlaw. Si Ezekiel nagaingon, “labut pa,” ug sa pagbuhat niini iyang gipaila nga sa sulod sa kasaysayan nga naghulagway sa pagmantala sa Singgit sa Tunga sa Gabii, duruha ka mga sungkod, ang usa gihulagway ingon nga si Ephraim ug ang usa ingon nga si Judah, pagahiusahon ug mahimong usa ka nasod. Ang sambingay sa napulo ka mga ulay matuman sa kataposang mga adlaw, “sa pinakaliteral gayud,” maingon sa natuman kini sa kasaysayan sa mga Millerita. Sa panahon diin ang Singgit sa Tunga sa Gabii natuman sa kasaysayan sa mga Millerita, ug usab sa katumanan sa kataposang mga adlaw, “durha ka mga sungkod” gihiusa ug pagahiusahon.

Ang duha ka sungkod nagrepresentar sa amihanang (Ephraim) ug habagatang mga gingharian (Judah) sa karaang Israel. Gipakita usab namo nga si William Miller gihulagway pinaagi ni Elias, ug nga sulod sa tulo ug tunga ka tuig nga hulaw si Elias miadto sa balo nga babaye sa Zarephath.

Ug ang pulong ni Jehova miabut kaniya, nga nagaingon: Tindog, umadto ka sa Sarepta, nga iya sa Sidon, ug pumuyo didto; ania karon, gisugo ko ang usa ka balo nga babaye didto sa pagbuhi kanimo. Busa mitindog siya ug miadto sa Sarepta. Ug sa diha nga miabut siya sa ganghaan sa siyudad, ania karon, ang balo nga babaye didto nagapanghipos ug mga sungkod; ug iyang gitawag siya, ug miingon: Alang kanako, palihog, ug gamayng tubig sa usa ka sudlanan, aron ako makainom. Ug sa diha nga siya paingon na sa pagkuha niini, gitawag siya niya, ug miingon: Dad-i usab ako, palihog, ug usa ka mopaak nga tinapay diha sa imong kamot. Ug siya miingon: Ingon nga buhi si Jehova nga imong Dios, ako walay tinapay nga linuto, kondili usa lamang ka kumkom nga harina sa usa ka tapayan, ug diyutayng lana sa usa ka tibod; ug, ania karon, ako nagapanghipos ug duha ka sungkod, aron mosulod ako ug andamon kini alang kanako ug alang sa akong anak nga lalake, aron among kan-on kini, ug mangamatay. Ug si Elias miingon kaniya: Ayaw kahadlok; lakaw ug buhata sumala sa imong giingon; apan himoi una ako gikan niana ug usa ka gamayng tinapay, ug dad-a kana kanako, ug unya himoi alang kanimo ug alang sa imong anak. Kay mao kini ang giingon ni Jehova nga Dios sa Israel: Ang tapayan sa harina dili mahutdan, ni mapakyas ang tibod sa lana, hangtud sa adlaw nga si Jehova magpadala ug ulan sa yuta. Ug siya miadto ug gibuhat sumala sa pulong ni Elias; ug

siya, ug siya, ug ang iyang panimalay, nangaon sa daghang mga adlaw. 1 Hari 17:8–15.

Ang “daghang mga adlaw” diha sa teksto mao ang tulo ug tunga ka tuig nga gipangita ni Ahab si Elias ug nagrepresentar sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa paglutos sa pagka-papa. Mahitungod sa “daghang mga adlaw” sa paglutos sa pagka-papa, miingon si Jesus:

Ug kon dili pagapamub-on kadtong mga adlaw, walay unod nga maluwas: apan tungod sa mga pinili, pagapamub-on kadtong mga adlaw. Mateo 24:22.

Si Sister White direkta nga nag-ila sa pagpamulong ni Jesus mahitungod sa “kadtong mga adlaw” ingon nga yugto sa paglutos sa papado.

“Ang paglutos sa iglesia wala magpadayon sulod sa tibuok nga panahon sa 1260 ka tuig. Ang Dios, diha sa Iyang kalooy ngadto sa Iyang katawhan, nagpamubo sa panahon sa ilang nagdilaab nga pagsulay. Sa pagtagna sa ‘dakong kasakitan’ nga moabot sa iglesia, ang Manluluwas miingon: ‘Gawas kon kadtong mga adlaw pagapamub-on, walay unod nga maluwas: apan tungod sa mga pinili, kadtong mga adlaw pagapamub-on.’ Mateo 24:22. Pinaagi sa impluwensiya sa Repormasyon, ang paglutos gidala ngadto sa katapusan sa wala pa ang 1798.” The Great Controversy, 266, 267.

Ang “daghang mga adlaw” nga gibuhi si Elias pinaagi sa balo, mao usab ang “daghang mga adlaw” sa paglutos sa kapapahan nga giila ni Daniel.

Ug ang mga may salabutan taliwala sa katawohan motudlo sa daghan; apan mangapukan sila pinaagi sa espada, ug sa kalayo, pinaagi sa pagkabinihag, ug pinaagi sa panulis, sulod sa daghang mga adlaw. Karon sa diha nga mangapukan sila, pagatabangan sila uban sa diyutayng tabang; apan daghan ang modapig kanila pinaagi sa mga pagdayegdayeg. Ug ang uban kanila nga may salabutan mangapukan, aron sulayan sila, ug aron hinloan sila, ug aron papution sila, bisan hangtod sa panahon sa katapusan; kay kini alang pa man sa panahon nga tinudlo. Daniel 11:33–35.

Ang “panahon sa katapusan,” nga mao usab ang “tinakdang panahon” diha sa mga bersikulo, mao ang 1798, ug kini nagtimaan sa katapusan sa paglutos sa kapapahan, sumala sa gihulagway nang daan pinaagi sa panahon ni Elias uban sa balo nga babaye sa Sarepta. Niining kasaysayanha ang balo nga babaye, nga nagrepresentar sa usa ka simbahan nga dili minyo, giila ingon nga simbahan didto sa kamingawan diha sa ikanapulog-duha nga kapitulo sa basahon sa Pinadayag. Siya nagatigum ug duha ka tukod, dili usa ka tukod ni napulo ka tukod, kondili duha ka tukod. Si Ezequiel gisugo sa pagkuha ug duha ka tukod, usa alang sa amihanang gingharian sa Israel ug usa alang sa habagatang gingharian sa Israel, ug pagdugtong kanila aron mahimong usa ka tukod. Kining duha ka gingharian nangatag-as na sa pagkakatibulaag sulod sa duha ka libo lima ka gatos ug kaluhaan ka tuig, apan ang saad sa Dios mao nga Iyang tigumon sila. Ang babaye nagatigum sa duha ka tukod nga pagahiusahon, ug gibuhat niya kini “hangtud sa adlaw nga ang Ginoo magpadala ug ulan ibabaw sa yuta.”

Ang adlaw sa dihang nagpadala ang Ginoo ug “ulan” maoy nagtimaan sa Tungang Gabhii nga Pagtuaw sa kasaysayan sa mga Millerite, nga miabut sa iyang kataposan niadtong Oktubre 22,

1844, sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad kalit nga miadto sa templo nga Iyang gitukod sukad sa 1798 (ang kataposan sa nahaunang kapungot), hangtod sa Oktubre 22, 1844 (ang kataposan sa kataposang kapungot). Nianang yugtoa sa panahon, natuman ang mensahe sa Tungang Gabhii nga Pagtuaw, nga gihulagway sa ilustrasyon ni Ezequiel mahitungod sa walog sa mga bukog, sa dihang ang duha ka sungkod sa amihanang ug habagatang mga gingharian gidugtong aron mahimong usa ka nasod, nga may usa ka hari, kay niadtong Oktubre 22, 1844, si Cristo miadto sa atubangan sa Amahan ug midawat ug gingharian.

“Ang pag-anhi ni Cristo ingon nga atong labawng saserdote ngadto sa labing balaan nga dapit, alang sa paghinlo sa santuwaryo, nga gipakita sa Daniel 8:14; ang pag-anhi sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw, sumala sa gipahayag sa Daniel 7:13; ug ang pag-anhi sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, maoy mga paghulagway sa mao rang hitabo; ug kini usab gilarawan pinaagi sa pag-anhi sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo diha sa sambingay sa napulo ka ulay, sa Mateo 25.” The Great Controversy, 426.

Si Cristo midawat ug gingharian niadtong Oktubre 22, 1844, sumala sa gipaila sa Daniel.

Nakita ko sa mga panan-awon sa kagabhion, ug ania karon, usa nga sama sa Anak sa tawo miabut uban sa mga panganod sa langit, ug miadto sa Tigulang sa mga adlaw, ug siya gidala sa ilang atubangan sa iyang presensya. Ug kaniya gihatag ang gahum sa pagmando, ug himaya, ug gingharian, aron ang tanang katawohan, mga nasod, ug mga pinulongan, magasimba kaniya: ang iyang paghari usa ka walay kataposang paghari, nga dili mahanaw, ug ang iyang gingharian mao kana nga dili malaglag. Daniel 7:13, 14.

Sa dihang pagasumpayon ang duruha ka sungkod ni Ezekiel, adunay usa ka hari ibabaw kanila.

Ug ang akong alagad nga si David mahimong hari ibabaw kanila; ug silang tanan adunay usa ka magbalantay: sila usab magalakaw sa akong mga paghukom, ug magabantay sa akong kabalaoran, ug magabuhat niini. Ug sila magapuyo sa yuta nga akong gihatag kang Jacob nga akong alagad, diin nagpuyo ang inyong mga amahan; ug sila magapuyo didto, sila gayud, ug ang ilang mga anak, ug ang mga anak sa ilang mga anak hangtod sa kahangtoran: ug ang akong alagad nga si David mahimong ilang principe sa walay katapusan. Ezekiel 37:24, 25.

Ang tanang mga propeta nagkahiusa sa usag usa, ug si Haring David mao si Cristo nga miadto sa atubangan sa Amahan niadtong Oktubre 22, 1844, ug midawat sa usa ka gingharian nga gitigom gikan sa duruha ka sungkod sa Israel (ang amihanang gingharian) ug Juda (ang habagatang gingharian). Ang pagkabungkag sa duruha ka gingharian natapos sulod sa kap-atan ug unom ka tuig gikan sa 1798 hangtod sa 1844, samtang gipatindog ni Cristo ang usa ka templo nga nahimong biniyaan ug gitamakan. Sa dihang Iyang gipatindog ang templo, kalit Siya miadto ngadto sa Iyang templo ingon nga Mensahero sa Pakigsaad, sa katumanan sa Malakias kapitulo tres. Miuyon si Ezequiel niana nga kamatuoran, kay ang tanang mga propeta nagkahiusa sa usag usa.

Ug ang akong alagad nga si David mahimong hari ibabaw kanila; ug silang tanan adunay usa ka magbalantay: manlakaw usab sila sa akong mga paghukom, ug magabantay sa akong kabalaoran, ug tumanon kini. Ug sila magapuyo sa yuta nga akong gihatag kang Jacob nga

akong alagad, diin nagpuyo ang inyong mga amahan; ug sila magapuyo didto, sila gayud, ug ang ilang mga anak, ug ang mga anak sa ilang mga anak hangtod sa kahangtoran: ug ang akong alagad nga si David mahimong ilang principe sa walay katapusan. Labut pa magabuhat ako ug tugon sa pakigdait uban kanila; kini mahimong usa ka walay-katapusang tugon uban kanila: ug ibutang ko sila, ug padaghanon ko sila, ug ibutang ko ang akong balaang puloy-anan sa taliwala nila sa walay katapusan. Ang akong tabernakulo usab magauban kanila: oo, ako mahimong ilang Dios, ug sila mahimong akong katawohan. Ezekiel 37:24–27.

Si Cristo mao ang nagtukod sa templo.

Ug isulti kaniya, nga magaingon, Mao kini ang giingon sa Ginoo sa mga panon, nga nagaingon: Tan-awa, ang tawo kansang ngalan mao ang Sanga; ug siya motubo gikan sa iyang kaugalingong dapit, ug siya magatukod sa templo sa Ginoo. Oo, siya gayud magatukod sa templo sa Ginoo; ug siya magadala sa himaya, ug magalingkod ug magahari ibabaw sa iyang trono; ug siya mahimong sacerdote ibabaw sa iyang trono; ug ang tambag sa pakigdait anha sa taliwala nilang duruha. Ug ang mga purongpurong alang kang Helem, ug alang kang Tobijah, ug alang kang Jedaiah, ug alang kang Hen nga anak ni Zephaniah, ingon nga handumanan diha sa templo sa Ginoo. Ug sila nga atua sa halayo manganhi ug managtukod diha sa templo sa Ginoo, ug kamo makaila nga ang Ginoo sa mga panon maoy nagpadala kanako nganha kaninyo. Ug kini mahitabo, kon kamo sa matngon nga paagi magatuman sa tingog sa Ginoo nga inyong Dios. Zacarias 6:12–15.

Si Cristo mao ang SANGA, ug Iyang gipaila nga kon laglagon nila ang Iyang templo, Iya kining pagabangonon sulod sa tulo ka adlaw; diin mitubag ang mga Judio nga ang templo gitukod sulod sa kap-atan ug unom ka tuig.

Ug busa mitubag ang mga Judio ug miingon kaniya, Unsang ilhanan ang imong ikapakita kanamo, sanglit gibuhat mo kining mga butanga? Si Jesus mitubag ug miingon kanila, Gub-a ninyo kining templo, ug sulod sa tulo ka adlaw akong patindogon kini pag-usab. Busa miingon ang mga Judio, Kap-atan ug unom ka tuig nga gitukod kining temploha, ug imo ba kining patindogon pag-usab sulod sa tulo ka adlaw? Juan 2:18–20.

Si Cristo naghisgot mahitungod sa Iyang lawas sa maong pahayag, apan ang tanang mga propeta naghisgot labaw pa mahitungod sa katapusang mga adlaw kay sa mga adlaw diin sila nangabuhi. Ang pagkabanhaw ni Cristo sa ikatulong adlaw nagrepresentar sa pagkabanhaw sa mga patayng bukog diha sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa Tunga-tungang Panawag. Ang ulan nga maoy hilisgutan sa pagpamatuod ni Elias, gipadayag sa panahon sa kinapungkayan sa iyang pakig-atubang batok sa mga propeta ni Baal ug Astarot. Niadto gipakita nga ang Dios ni Elias mao ang tinuod nga Dios, ug usab nga si Elias mao ang tinuod nga propeta.

Sa pag-abot sa unang kapakyasan, napadayag nga ang mga Protestante nahimong mini nga mga propeta, sumala sa gihulagway sa mga propeta ni Baal ug ni Ashtaroth. Unya nagsugod ang panahon sa paglangan, ug kini mitultol ngadto sa mensahe sa Taliwala sa Gabii nga Singgit, nga mitultol kang Cristo sa kalit nga pag-anhi sa Iyang templo. Ang Taliwala sa Gabii nga Singgit girepresentahan sa mensahe ni Ezequiel nga nagpabarog sa mga bukog ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan. Dugang pa, sulod nianang panahona (kap-atan ug unom ka tuig), ang

duruha ka sungkod pagahiusahon aron magpatungha ug usa ka nasud, nga may usa ka hari.

Ang pulong ni Jehova miabot na usab kanako, nga nagaingon: Labut pa, ikaw, anak sa tawo, pagkuha ug usa ka sungkod, ug isulat ibabaw niini: Alang kang Juda, ug alang sa mga anak sa Israel nga iyang mga kauban; unya pagkuha ug laing sungkod, ug isulat ibabaw niini: Alang kang Jose, ang sungkod ni Efraim, ug alang sa tibook balay sa Israel nga iyang mga kauban: Ug ipahiusa sila, ang usa ngadto sa usa, ngadto sa usa ka sungkod; ug sila mahimong usa diha sa imong kamot. Ug sa dihang ang mga anak sa imong katawohan mosulti kanimo, nga magaingon: Dili ba ikaw magapakita kanamo kon unsay imong buot ipasabot niining mga butanga? Umingon ka kanila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, kuhaon ko ang sungkod ni Jose, nga anaa sa kamot ni Efraim, ug ang mga banay sa Israel nga iyang mga kauban, ug igabutang ko sila uban kaniya, bisan uban sa sungkod ni Juda, ug himoon ko sila nga usa ka sungkod, ug sila mahimong usa diha sa akong kamot. Ug ang mga sungkod nga imong gisulatan anha sa imong kamot sa atubangan sa ilang mga mata. Ug umingon ka kanila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, kuhaon ko ang mga anak sa Israel gikan sa taliwala sa mga nasud, diin sila nangadto, ug tigumon ko sila gikan sa tanang dapit, ug dad-on ko sila ngadto sa ilang kaugalingong yuta: Ug himoon ko sila nga usa ka nasud sa yuta ibabaw sa kabukiran sa Israel; ug usa ka hari maoy mahimong hari kanilang tanan: ug dili na sila mahimong duha ka nasud, ni mabahin pa gayud sila ngadto sa duha ka gingharian: Ni magahugaw pa sila sa ilang kaugalingon pinaagi sa ilang mga diosdios, ni pinaagi sa ilang mga dulumtanan, ni pinaagi sa bisan unsa sa ilang mga kalapasan: kondili luwason ko sila gikan sa tanan nilang pinuy-anan, diin sila nanagpakasala, ug hinloan ko sila: busa sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios. Ezequiel 37:15–23.

Ang duha ka sungkod nga gitigom sa balo sa wala pa moabot ang ulan ni Elias sa Tunga-tungang Singgit, mao ang amihanan ug habagatan nga mga gingharian sa Israel nga nangatibulaag ug pagatigumon ngadto sa usa ka nasod sa Oktubre 22, 1844, sa dihang nagsugod ang antitipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli, kay ang saad mao nga niadtong panahona ang Dios “magahinlo kanila.” Ang paghinlo, nga nagarepresentar sa Hukom nga Imbestigatibo, nagsugod niadtong panahona. Kana nga pagkatigom sa duha ka sungkod kinahanglan sabton sa husto, kay ang Dios sa kanunay nagailustrar sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Ang 1844 mao ang katapusan sa duha ka gingharian sa Israel, kay niadtong panahona nahimo na silang usa ka gingharian, ang espirituhanong Israel, ug sukad niadto usa na lamang ka nasod ang ilang pagakahimo. Kana nga kasaysayan gihulagway pinaagi sa sinugdang kasaysayan sa dihang nahimo silang duha ka nasod, nga mao ang kasaysayan sa pagrebelde ni Jeroboam.

Ang kasaysayan sa peke nga sistema sa pagsimba ni Jeroboam kinahanglan usab nga mahulagway sa katapusan sa iyang gingharian. Ang pagrebelde ni Aaron sa sinugdanan sa karaang Israel ug ang pagrebelde ni Jeroboam sa sinugdanan sa amihanang gingharian nagrepresentar sa pagrebelde sa 1863, ug ang 1863 masabtan lamang sa hayag kon ang katapusan sa gingharian ni Jeroboam, sumala sa girepresentahan sa paghiusa sa duruha ka sungkod, ipatong usab ibabaw sa 1863. Niadto dayon makita sa hayag nga ang 1863 girepresentahan ingon nga usa ka kaliwatan nga nagtindog ug usa ka larawan sa pagpangabugho.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Apan dili lamang kini nga sambingay sa mga uga nga bukog ang maangay sa kalibotan, kondili usab sa mga gipanalanginan sa dakong kahayag; kay sila usab sama sa mga kalansay sa walog. Anaa kanila ang dagway sa mga tawo, ang gambalay sa lawas; apan wala kanila ang espirituhanong kinabuhi. Apan ang sambingay wala magbilin sa mga uga nga bukog nga nagkadugtong lamang ngadto sa mga dagway sa mga tawo; kay dili igo nga aduna ray pagkahapsay sa mga sanga ug sa mga bahin sa dagway. Ang gininhawa sa kinabuhi kinahanglan maghatag ug kinabuhi sa mga lawas, aron sila makatindog nga matul-id, ug mosibol ngadto sa kalihokan. Kining mga bukog nagrepresentar sa balay sa Israel, sa iglesia sa Dios, ug ang paglaum sa iglesia mao ang buhi nga impluwensiya sa Balaang Espiritu. Ang Ginoo kinahanglan mohuyop ibabaw sa mga uga nga bukog, aron sila mabuhi.

“Ang Espiritu sa Dios, uban sa Iyang gahum nga nagahatag kinabuhi, kinahanglan anaa sa matag tawhanong galamiton, aron ang matag espirituhanong kaunoran ug ugat mamahimong nagalihok. Kon wala ang Balaang Espiritu, kon wala ang gininhawa sa Dios, anaa ang pagkabugnaw sa konsensya, ang pagkawala sa espirituhanong kinabuhi. Daghan nga walay espirituhanong kinabuhi adunay ilang mga ngalan sa mga talaan sa iglesia, apan sila wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sa Cordero. Mahimo silang nadugtong sa iglesia, apan wala sila mahiusa sa Ginoo. Mahimo silang matinud-anon sa pagtuman sa usa ka piho nga hugpong sa mga katungdanan, ug mahimong pagaisipon nga mga buhing tawo; apan daghan ang nahisakop niadtong may ‘ngalan nga ikaw buhi, apan patay ka.’”

“Gawas kon adunay tinuod nga pagkabig sa kalag ngadto sa Dios; gawas kon ang buhi nga gininhawa sa Dios maoy magpabuhi sa kalag ngadto sa espirituhanong kinabuhi; gawas kon ang mga nagaangkon sa kamatuoran pagadumalahon sa prinsipyo nga natawo gikan sa langit, sila wala matawo gikan sa dili madunot nga binhi nga buhi ug nagapabilin sa walay katapusan. Gawas kon sila mosalig sa pagkamatarung ni Cristo ingon nga ilang bugtong kasigurohan; gawas kon ilang sundon ang Iyang kinaiya, maninguha diha sa Iyang espiritu, hubo sila, wala nila ikasul-ob ang bisti sa Iyang pagkamatarung. Ang mga patay sagad ipaasoy nga mga buhi; kay kadtong nagabuhat sa ilang gitawag nga kaluwasan sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna, wala ang Dios nga nagabuhat diha kanila sa pagtinguha ug sa pagbuhat sumala sa Iyang maayong kabubut-on.”

“Kining klaseha maayong girepresentahan sa walog sa mga uga nga bukog nga nakita ni Ezekiel diha sa panan-awon.” Review and Herald, Enero 17, 1893.